

Simona Arhstedt
Nattens dronning
360 sider

Gutkind Moderne romantik i en glamourøs natklubverden. Kate elsker mænd, vintagemode og arbejde. Hun har bygget en hip natklub op fra bunden og kan tilsyneladende klare alt lige fra berømt heder til kriminelle. Dog er tingene bag facaden ikke helt, som det ser ud. Hun er nemlig i lommen på en grusom afpreeser, og desperat går hun til sin bank for at låne penge. Bankens leder er Kates modsætning, altså en karismatisk natklubejer og en tilknapet bankmand.

Hvad siger man så?

Plottet er, at de to finder sammen i en lidenskabelig affære, der er på vej til at sprænge enorme grænser. Og er det ren manipulation, hvor de to kan bruge og udnytte hinanden. Eller er der noget ægte i det?

Bogen er god som feelgood og samtidig samtidsromance. Vi tager den med her, idet den viser, hvor forskellig, man som mennesker kan være, modsætninger mødes, og hvad er det så for en lim, der binder folk sammen.

Det er værd at tænke over, uanset litterær kvalitet.

Forfatteren her er yderst velskrivende og serverer sin handling og sine holdninger såvel bevidst som umærkeligt bogen igennem.

Karakteropbygningen er god, og de forskellige personer er beskrevet dobbeltbundede. Det er smart og med til at give læseren den gave, at mennesker er meget nuancerede og ikke altid, hvad de giver sig ud for og er ofte med til at skabe et miljø og en atmosfære, som er spændende at bevæge sig i.

Bogen her er også spændende at bevæge sig i.

Den berører vigtige samfundsfænomener som, hvor magtesløs, man som kvinde kan føle sig, når man bliver udnyttet, og beskriver også flot, hvorledes vores digitale tidsalder har gjort sit til, at vi mennesker stoler mindre og mindre på hinanden.

Nogle af bipersonerne har tidligere optrådt i forfatterens bøger, f.eks. i ***En enkelt hemmelighed*** og

Med hjertet på spil

. Så på den måde minder det lidt om vores hjemmebane. Bare sådan lidt. Genkendeligheden er altid godt, specielt i en spændingsroman, idet den er med til at fastholde os, når handlingen tordner derudaf.

Personerne er mestendels levende, i særdeleshed bankmanden Jacob, der er sårbar og det, man vist kalder en blød mand, og det er pænt nyt og forfriskende i en genre som denne.

At forfatteren så også får kemien mellem de to hovedpersoner til at fungere optimalt, det er

naturligvis et plus.